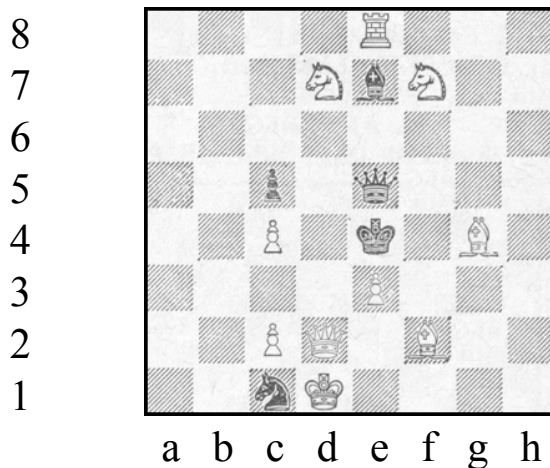

Vydává pouze pro vnitřní potřebu členů a přátel
Česká společnost pro duševní zdraví, pobočka Mladá Boleslav
Nový park 1262, Mladá Boleslav
telefon: 326 728 848 E-mail: ceska.spolecnost@telecom.cz
WEB: ceska.spolecnost.sweb.cz
Redakční uzávěrka 3.11.2011
Též na internetu FOKUSu Ml.Boleslav

www.fokus-mb.cz

Činnost pobočky podporuje finančně
MPSV ČR a Statutární město Ml. Boleslav.
Našimi sponzory v roce 2011 jsou
FOLIANT EU, s.r.o., NEON-LAK, s.r.o.,
PhDr. Darja Kocábová, CENTR PCO v.o.s

Pro naše šachisty – bílý dá mat druhým tahem

Redakční rada : PhDr. Darja Kocábová,
čestná členka redakční rady,
Vladan Přáda a Jiří Přáda, Ivan Nakov,
Marie Ritterová, Luboš Hluchý
technický redaktor: Jan Bázler
externí spolupracovníci, příležitostní dopisovatelé
Otištěné články nemusí vyjadřovat stanoviska vedení pobočky.

číslo jedenácté - listopad
ročník XII. (2011)

Vztek a nenávisť jsou jako rybářský háček.
Je velice důležité se ujistit, že jsme se na něj nechytli.

Dalajláma

ANTIPŠTROS aneb co se děje

Listopad je časem chryzantém a výročí sametové revoluce. Máme svobodu slova a vládu rozpočtové odpovědnosti. Právě dnes začíná schůze poslanecké sněmovny, která má prostřednictvím důchodové, sociální a zdravotní reformy schválit úspory veřejných financí. Je v podstatě vyloučené, aby předkládané zákony nebyly schváleny. Podle údajů ministerstva financí píše dnešní Hospodářské noviny, že ..."pokud by se objem sociálních dávek snížil o deset procent, ušetřil by stát skoro 12 miliard." Pro příští rok připravuje úřad ministra Kalouska katastrofické scénáře a důchody mají být valorizovány v průměru o 174 Kč. Bůh s námi...

A někteří darmožrouti dál zneužívají sociální dávky. Mám před očima paní L., na pohled docela usměvavou a sympatickou paní. Na základě diagnózy schizofrenie jí byla přiznána plná invalidita, nárok na invalidní důchod nesplňuje (bohužel není jediná). Návrh na zbavení způsobilosti k právním úkonům soud naštěstí zamítl. Žije z 2020 Kč dávek hmotné nouze. Bydlí v malé garsonce na sídlišti a všechny náklady platí ze svého důchodu její stará maminka - ještě že ji má. Na víkendový nákup se vydává se stokorunou. Všechny pokusy o zaměstnání nakonec ztroskotávají, nemoc jí nedovolí pracovní povinnosti zvládnout. Jaká je její budoucnost?

Spolupracovníci předsedy Národní rady osob se zdravotním postižením Václava Krásky obdivují jeho urputnou snahu v jednáních o peníze a životní podmínky zdravotně postižených. Jenže tlak ani argumenty nepomáhají - i levicový Senát schválil všechny změny na odebrání a snižování sociálních dávek. Pokračují přípravy na zavedení tzv. sociálních karet. (Mají se týkat "nepojistných dávek". Důchodů tedy ne, dávek hmotné nouze ano.) Četla jsem právní analýzu o protiprávnosti jejich zavádění. Ale také konstatování některých komentátorů, že v tomto státě začíná být politická vůle víc než zákon. (Jak takový stav definovat?)

INFOCENTRUM MLADÁ BOLESLAV

- prošlo rozsáhlou rekonstrukcí a je dočasně usídleno v budově pod vyhlídkovou věží, se mělo již v této době nastěhovat do svého původního sídla a kolem 1. listopadu zde začít provoz. Tento termín se ale zhruba o dva týdny zpozdí kvůli problémům s kvalitou podlahy, kterou musí dodavatel dát do pořádku.

Infocentrum je naším partnerem a dostává i náš časopis pravidelně už několik let.

* * *

JEŠTĚ JEDEN NA KONEC

Řidič kamionu špatně odhadne výšku vozu a zasekne se pod mostem.

Na místo přijedou policisté a jeden povídá našťvanému řidiči:

„Tak co, pane řidič, zasekli jsme se?“

„Ne, ty troubo, vezu most a došel mi benzin!“

-mb-

* * *

Řešení šachové úlohy ze září

1. Dxc7! hrozí mat příštím tahem

1. ... d5 2. De5 mat

1. ... jakýkoliv tah střelcem 2. Dc3 mat

Autorem další úlohy je Mečislovas Rimkus, Jonava – nyní Litva, tenkrát ještě SSSR.

vybral - MV-

Když se člověk narodí, pociťuje lásku mateřskou a péči celé rodiny. Potom nachází kamarády, škola je hrou a vlastně pro něj život začíná tehdy, kdy je postaven do společnosti. A ten náš život tak rychle utíká!! Je to tak přátel?

Ráda se procházím uličkami sídliště „Louka“. V květnu trhám trsy kopretin za naším barákem. Radostně vnímám každé pousmání a hezká slůvka přátel. Vážím si každé krásné chvílky v žití.

Miluji vnučata. Zírám, jak rychle vyrostla! Je to hezký pocit, když vás obklopí děcka a řeknou: babuši, pojď s námi, ať je legrace!!“ Nenechám se pobízet, a tak rošťárnička střídá rošťárničku. A, že mě někde píchne a zabolí? Zásadně se nezkoumám. Léta si nepřipouštím.

Po návratu domů z procházky zkontroluji čas, zásoby i děcka, zda nejsou moc unavená a hulákáme: „Hurá pečou se buchty!!“ Děti křičí: „Pečeme všichni, jsme trénovaná parta hic!“

Zaděláváme těsto, chystáme náplně, sypeme moukou, hřejeme mléko, drobíme droždí, padají vajíčka, pleteme se do cesty jeden druhému v malé kuchyňce. Pak jen doufáme, aby ten pečící zázrak správně vykynul a vzorně se choval. Naše Božka se překonává! Peče do růžova. Že nevíte jaká Božka? Božka je naše elektrická trouba.

Na čistý arch konceptního papíru si od srdíčka vyprávěla:

vnučka Lucka - 18 let

vnučka Ivanka - 16 let

vnučka Dáda - 13 let

vnuk Štěpán - 12 let

a jedna kosmonoská „buchtová babička.“

Přeji vám sluníčkové dny!

Jarka Zvěřinová

Přibývají i problémy psychiatrie a jejích pacientů. Před několika měsíci se ředitelé psychiatrických léčeben ostře ohradili proti názorům některých "expertů" VZP, že téměř 70% kapacity léčeben představují sociální hospitalizace, které zdravotní pojišťovna nehodlá hradit. Obsahu dopisu (podepsaného i ředitelem bohnické léčebny MUDr. Hollým a Ing. Kolářovou z PL Kosmonosy) poukazujícího na riziko likvidace lůžkové péče, dala plně za pravdu Česká psychiatrická společnost. MPSV v tomto období vytváří obsáhlý materiál o plnění mezinárodní Úmluvy o právech zdravotně postižených. Podle něho existuje na ministerstvu zdravotnictví komise pro duševně nemocné. Oficiální materiál uvádí nepravdivé tvrzení - taková komise byla v minulém roce zřízena, ale po několika měsících zanikla...

Jestli mám také nějakou příznivou zprávu? Ano, sdružení Kolumbus oslavuje v těchto týdnech své 10. narozeniny. Šťastnou další plavbu !

Hodně štěstí do neveselých zítřků přeje všem

Martina Příbylová
dz.prima@centrum.cz

1.11.2011

* * *

Sesterské organizaci, občanskému sdružení Kolumbus
srdečně blahopřejeme k 10. výročí založení.

Rada pobočky a redakční rada Klubka

HUMOR

Potkají se dvě v parku: „Ty kouříš?“
„Ne, spaluju kalorie!“

Dvě přítelkyně se potkaly po deseti letech.
„Pane Bože, ty jsi ale zestárla,” zvolala první, „ani jsem tě nemohla poznat!”
„Tak to já jsem tě poznala hned,” odvětlí štiplavě druhá, „podle šatů, co jsi měla posledně na sobě!”

Ve kterém měsíci ženy nejméně podvádějí své muže?
V únoru, je nejkratší.

Žena je jako demo program: Buď má omezenou dobu užívání, nebo má nejlepší funkce zakázané, nebo stále kecá, aby sis ji zaregistroval.

Baví se dvě kamarádky: „Proč jedeš na dovolenou zrovna na Antarktidu?“
„Manžel mě poslal k ledu.”

„Kdy jste se narodila?“
„Ve dvaasedmdesátém.”
„Před nebo po našem letopočtu?”

Stěžuje si v úzkém kruhu přítelkyň paní Šťastná: „Můj manžel tak tvrdě spí, že už ho nevzbudí, ani když mu zabuším na rakev cihlou!”

Přádovi se opět loučí s bonmotem:

Nikdy nevěř třpytu v očích ženy,
to jen sluneční paprsky prosvítají její hlavou.

Zlaté nebe

Listí zlátne a padá
Je ho za domem hromada
Před polednem déšť bubnuje
Kam jsi odešlo mládí moje?

Snad lásky potkáváš
Ruku jim podáváš
Já nepřipustím žes nepočkalo
Paže mi štěstím nemačkalo.

Lásku proměň ve stálou
Jinak poznáš ženu zlou
Co nebude ti odpouštět ani závidět
jen tajně tě vidět...

.... Milý, jdi a koukni se na nebe
básnička je jen pro tebe!

Jarka Zvěřinová

* * *

Člověk

Člověk člověku slunce je i stínem,
každý má v sobě tichý teplý kout,
kam přijít můžeš po daleké cestě,
snít, potěšit se a odpočinout...“

Bydlím 39 let v Kosmonosích a tohle městečko a lidi v něm mi přirostlo k srdci. Mám to zde všecičko moc ráda. Občany, pamětihodnosti, jako je zámek a Loreta, kostel, hospůdky, vyšlapané chodníčky, Galatea, ale i léčebnu, která pomáhá lidem dostat se z nejhoršího. Za mřížemi se často ozývá úzkostlivé „kdy už půjdu domů?“

Pozn. red.: Problematika školství není speciálním předmětem činnosti našeho občanského sdružení. Celospolečenským problémům se však nehodláme nikterak vyhýbat, už proto, že máme zjištěno, že právě celospolečenské problémy (mezi které školství nepochybně patří) nejvíce znepokojují lidi se zdravotními potížemi v oblasti duševního zdraví.

Pro úplnost upřesňujeme, že sporná povinnost či možnost škol vytvářet si školní osnovy (tzv. rámcové plány) je výmysl staršího data, tj. ještě z doby ministrování P. Buzkové. Nový ministr J. Dobeš se vůči němu staví kriticky, otázka je, zda najde odvalu a sílu v této věci něco změnit a kolik to vše bude daňové poplatníky stát.

* * *

Cena města Mladá Boleslav

Naše pobočka letos opět navrhla paní PhDr. Darju Kocábovou na ocenění Cenou města Mladé Boleslavi. Ani letos jsme však neuspěli. Ani letos ale nejsme smutní, protože „protikandidát“ byl opravdu silný.

Rada města totiž 12. 10. jednomyslně schválila udělení Ceny města Mladá Boleslav za rok 2011 publicistovi Josefovi Donátovi (*1.3.1932) a k slavnostnímu předání ceny došlo u příležitosti státního svátku 28. 10. Pan Donát se zasloužil o rozvoj kultury, kvalitní žurnalistiky i propagaci historie. Od mládí byl kulturním pracovníkem, ředitelem Osvětového domu Mladá Boleslav. Vydával v něm v letech 1961-1969 časopis Život mladoboleslavské kultury, který byl v začínající normalizaci zakázán. Josef Donát byl označen jako vůdce kontrarevoluce a neměl již šanci pracovat v oblasti kultury, byl pak dělníkem v uhelných skladech, později pracoval jako energetik zemědělského družstva. Po převratu pomáhal boleslavskému Občanskému fóru. Stal se šéfredaktorem týdeníku Mladoboleslavsko a v září 1993 se stal šéfredaktorem Boleslavského deníku. Již jako důchodce založil radniční měsíčník Boleslavan, externě v jeho redakci pracoval 10 let a spolupracuje s ním dosud. Je autorem řady publikací např. z historie regionálního sportu. Panu Donátovi gratulujeme.

RNDr. Jan Bázler, předseda

Zdroj a podrobnosti na webu města - <http://www.mb-net.cz/>

Listopadové narozeniny dědečka Františka

Přišla neděle, 17. listopad, dědeček slavil. Maminka upekla krásný, čokoládový dort, přidala dárky a já ve tři hodiny odpoledne nasedla na kolo, věrný pes Cikánek trapčil za mnou. Jela jsem čtyři kilometry. Dědeček žil sám. Už mě vyhlížel. Ale dělal jako by nic, divil se, kdeže se tam беру.

Popřála jsem Františkovi, načali jsme dort, dostal i pes a pěkně mu chutnal! Popíjeli jsme domácí rybízové víno. Ale to bylo fajnové! Dědeček byl specialista! Čas nám rychle utíkal.

Když bylo půl páté, šerilo se a dědeček se začal ošívát a nabádal mě: „Holka bude tma, máma bude mít strach, kde jsi! Jed' už domů!!“ Říkám mu: „Dědo, já to mám dovolený být tu do tmy!“ Dědeček bručel: „Nedá si říct a nedá! Já se s tebou natrápím!!..Holka jedna neposlušná!!“

V pět v podvečer jsem nažhavila rádio. František rád poslouchal pořad „Písničky na přání.“ Já čekala, až zahrají určitou písničku, ale stále to nebyla ta správná. Dědeček se vrtěl netrpělivě na verpánku a občas na mě zahrozil. Neměl tušení, co bude následovat.

Za chvíli hlasatel zadeklamoval: „Hrajeme panu Františkovi Lávičkovi k jeho 74. narozeninám. Písničku dává zahrát vnučka Jarka a milý Františku, zazpívejte si vaši oblíbenou „Krásná pasačka.“ „Přejeme moře zdravíčka.“ A jakže se ta písnička zpívá? Nezapomněla jsem ji za celá desetiletí!!

„ Krásná pasačka husičky pásla
v zeleném háji pod javorem.
Dej mi hubičku, můj andělíčku,
tiše ať slavík neuletí...“

Slavík neuletěl, za to hubiček jsem dala dědečkovi moc, až mu vyhrkly slzy a kutálely se po tvářích a srdíčko tepalo, ťukalo, až bušilo a celé se třepetal!!...

Jarka Zvěřinová

Další školský experiment

Předseda vlády hodlá zopakovat socialistický experiment.

Předseda vlády RNDr. Petr Nečas spolu s ministrem školství Mgr. Josefem Dobešem hodlá zopakovat socialistický experiment. Když jsem v roce 1976 nastoupil jako student z 8. ročníku ZDŠ (základní devítileté školy) na gymnázium, byl to teprve podruhé, kdy mohly děti ze základní školy nastoupit na gymnázium z 8. ročníku. O rok dříve to systém umožnil mé sestře. Tehdy se to týkalo úzké vrstvy dětí, které uspěly v přijímacích zkouškách a základní škola stále zůstávala ZDŠ (viz výše). Postupně se stala základní škola osmiletou a povinná školní docházka se stala desetiletou.

Nebylo ojedinělé, že se na gymnázium dostal „student“, který ve volném čase vykrádal trafiky, ale vyloučit jej nebylo možné, neboť jej museli učitelé strpět do dokončení druhého ročníku gymnázia, střední průmyslové školy či učiliště. Po roce 1989 se vrátila doba povinné školní docházky k původnímu systému devítiletého standardu, a vznikla osmi či šestiletá gymnázia, vedle čtyřletých gymnázií. Zažil jsem sám jako učitel cca v letech 1985-1989 jaké bylo utrpení s uční, kteří se naprosto programově učit nechtěli, nechtěli ani docházet do školy. Vyloučit je nebylo možné, a trestat rodiče za ohrožování mravní výchovy bylo obtížné. Podotýkám, že ani jeden problémový učeň nebyl romského původu. Opakovaně jsem navštěvoval úřadovnu Veřejné bezpečnosti kvůli podezření na páchání trestné činnosti těchto problémových učňů. (Když nechodí do školy, tak copak asi dělá ve volném čase). Opakovaně jsem musel vysvětlovat příslušníkům Veřejné bezpečnosti či Kriminální služby, že takové „študenty“ nemůžeme vyloučit, musíme vyčkat, až vyprší 10-letá povinná školní docházka. Sám jsem to jako třídní učitel vyřešil sníženou známkou z chování pro tohoto „študenta“, známkou „4“. Tehdy to bylo poprvé, kdy jsem mohl udělit známku „4“ z chování a znamenalo to automaticky vyloučení.

Pan předseda vlády evidentně nikdy neučil, jinak by sotva chtěl prodloužit školní docházku na 10 let a zkrátit základní školu opět na osm let.

Představa RNDr. Petra Nečase a Mgr. Josefa Dobeše, že prodloužením školní docházky získají všichni občané alespoň výuční list je zjevný omyl. Pravidelně komunikuji s kolegy učiteli a jsem v kontaktu se studenty či žáky od základní školy až k vysokoškolským studentům. Tak vidím ten neuvěřitelný propad znalostí našich školáků a studentů (nejen) v mezinárodních srovnávacích zkouškách. Pouze se ztíží pracovní podmínky pro učitele a zhorší atmosféra ve třídě se studenty, kteří se nechtějí učit.

Dalším takovým experimentem je povinnost či možnost škol vytvářet si školní osnovy. Důsledkem je problém pro žáky či studenty už jen při pouhém přestěhování rodiny studenta či přestup na jinou školu. S velkým úžasem jsem zjistil, že se na gymnáziích již v povinném předmětu matematiky neučí studenti komplexní čísla ani základy diferenciálního a integrálního počtu. Minulý týden jsem díky vstřícnosti organizátorů strávil 2 dny na setkání učitelů matematiky ze středních odborných škol.

Reakce učitelů byla podobná. Znalosti studentů byly označovány za větší či menší katastrofu. Pod praporem „rozvoje vzdělání a zpřístupnění vysokoškolského studia pro maximum studentů“ jsme se dopracovali k hlubokému propadu. Kolegové mi unisono říkají, že ani na gymnázia či univerzity se už nedělá výběr, ale nábor. Modlím se, že snad alespoň na lékařské fakulty a právnické fakulty se dělá nějaký výběr. Ve druhém případě jsme ovšem již slyšeli ledacos.

Další připravovaný experiment je umožnit studentům zrychleně vystudovat vysokou školu. Stalo by se tedy standardem to, co se zřejmě uskutečňovalo jen jako excés.

Podotýkám, že i dříve mohl opravdu talentovaný student přeskočit jeden či dva ročníky. To se týkalo opravdových génů. Na západě naší republiky se zřejmě génové nějak hromadili. Nyní by měli růst jak houby po dešti. Již dříve se stalo legální nahradit řemeslnou dovednost získanou za 2-4 ročníky učiliště jednorázovou zkouškou. Již tehdy to bylo předmětem kritiky kvůli možnému korupčnímu jednání. Pokud někdo chce výuční list, tak ať si ty 2-4 roky odsedí na nějaké večerní škole. Totéž samozřejmě platí pro univerzitní diplom.

RNDr. Karel Vašíček
exučitel

www.mathpublishing.eu